

Europski sud za ljudska prava, dana 26. travnja 2016. donio je presudu u predmetu Merčep protiv RH (broj zahtjeva 12301/12) kojom je utvrdio da se pritvor protiv tužitelja temeljio na relevantnim i dostatnim razlozima, uz propisno poštivanje zahtjeva za "posebnu revnost" u kaznenom postupku, pa stoga nije došlo do povrede prava na osobnu slobodu tužitelja (članak 5. stavak 3. Konvencije).

Podnositelj zahtjeva, Tomislav Merčep, protiv kojeg je u tijeku suđenje pred Županijskim sudom u Zagrebu, je optužen za ratni zločin protiv civilnog stanovništva počinjen u razdoblju od 8. listopada 1991. do sredine prosinca 1991., kao stvarni zapovjednik sa faktičnim ovlastima nad pričuvnom postrojbom stacioniranoj u Pakračkoj Poljani da iako je znao da njemu podređeni nezakonito postupaju neovlašteno lišavajući slobode, pljačkajući, zlostavljajući, mučeći i ubijajući civilne osobe, nije poduzeo mjere da takva nezakonita postupanja spriječi i suzbije (čl. 120 OKZRH u svezi s čl. 28.). Tijekom istrage, kao i nakon podizanja optužnice okr. Tomislav Merčep je proveo u pritvoru 1 godinu 6 mjeseci i 25 dana, a razlozi određivanja pritvora su bili postojanje osnovane sumnje te osobito teške okolnosti djela, kao i mogućnost utjecaja na svjedoke.

(lang:339:en)/(yams-select:339)